

Riječ za život

Svibanj
2022.

„Zapovijed vam novu dajem: ljubite jedni druge.“ (Iv 13,34)

Isus je za stolom sa svojim učenicima na posljednjoj večeri. Upravo im je oprao noge. Za nekoliko će sati biti uhićen, osuđen na smrt i razapet. Kada ostane malo vremena, a cilj se približava, izgovaraju se najvažnije riječi: ostavlja se oporuka.

Evandjelje po Ivanu, u tom kontekstu, ne govori o ustanovi euharistije. Ono govori o pranju nogu. U tome je svjetlu potrebno shvatiti novu zapovijed. Isus prvo čini, a zatim podučava i upravo je zato njegova riječ uvjerljiva.

Zapovijed ljubavi prema bližnjemu bila je prisutna već u Starom zavjetu: „*Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe*“ (Lev 19,18). Isus ističe novi vid te ljubavi, a to je uzajamnost. Upravo uzajamna ljubav stvara i obilježava zajednicu učenika.

Uzajamna ljubav ima svoj korijen u samom božanskom životu, u trojstvenoj dinamici. U njoj čovjek može sudjelovati zahvaljujući Sinu. Chiara Lubich daje nam slikoviti primjer: „*Kada je Isus došao na zemlju, nije krenuo ni iz čega kao svatko od nas, nego je krenuo od Neba. Poput emigranta koji odlazi u neku daleku zemlju i mora se prilagoditi novoj sredini, ali u nju donosi i svoje običaje i navike te često nastavlja govoriti svojim jezikom, tako se i Isus ovdje na zemlji prilagodio životu svakog čovjeka. No bio je Bog i donio nam je život Trojstva koji je ljubav, uzajamna ljubav.*“¹

„Zapovijed vam novu dajem: ljubite jedni druge.“

Ovdje ulazimo u srž Isusove poruke. Ona nas vraća svježini prvih kršćanskih zajednica te i danas može biti obilježje svih naših grupa i udruga. U okruženju gdje je uzajamnost živa stvarnost, čovjek doživljava smisao svojeg postojanja, pronalazi snagu da u trenucima boli i patnje ide naprijed, nalazi oslonac u neizbježnim poteškoćama, kuša radost.

¹ C. Lubich, *Maria trasparenza di Dio*, Città Nuova, Rim 2003, str. 72-73;

Riječ za život

Svibanj
2022.

„Zapovijed vam novu dajem: ljubite jedni druge.“ (Iv 13,34)

Isus je za stolom sa svojim učenicima na posljednjoj večeri. Upravo im je oprao noge. Za nekoliko će sati biti uhićen, osuđen na smrt i razapet. Kada ostane malo vremena, a cilj se približava, izgovaraju se najvažnije riječi: ostavlja se oporuka.

Evandjelje po Ivanu, u tom kontekstu, ne govori o ustanovi euharistije. Ono govori o pranju nogu. U tome je svjetlu potrebno shvatiti novu zapovijed. Isus prvo čini, a zatim podučava i upravo je zato njegova riječ uvjerljiva.

Zapovijed ljubavi prema bližnjemu bila je prisutna već u Starom zavjetu: „*Ljubi bližnjega svoga kao samoga sebe*“ (Lev 19,18). Isus ističe novi vid te ljubavi, a to je uzajamnost. Upravo uzajamna ljubav stvara i obilježava zajednicu učenika.

Uzajamna ljubav ima svoj korijen u samom božanskom životu, u trojstvenoj dinamici. U njoj čovjek može sudjelovati zahvaljujući Sinu. Chiara Lubich daje nam slikoviti primjer: „*Kada je Isus došao na zemlju, nije krenuo ni iz čega kao svatko od nas, nego je krenuo od Neba. Poput emigranta koji odlazi u neku daleku zemlju i mora se prilagoditi novoj sredini, ali u nju donosi i svoje običaje i navike te često nastavlja govoriti svojim jezikom, tako se i Isus ovdje na zemlji prilagodio životu svakog čovjeka. No bio je Bog i donio nam je život Trojstva koji je ljubav, uzajamna ljubav.*“¹

„Zapovijed vam novu dajem: ljubite jedni druge.“

Ovdje ulazimo u srž Isusove poruke. Ona nas vraća svježini prvih kršćanskih zajednica te i danas može biti obilježje svih naših grupa i udruga. U okruženju gdje je uzajamnost živa stvarnost, čovjek doživljava smisao svojeg postojanja, pronalazi snagu da u trenucima boli i patnje ide naprijed, nalazi oslonac u neizbježnim poteškoćama, kuša radost.

¹ C. Lubich, *Maria trasparenza di Dio*, Città Nuova, Rim 2003, str. 72-73;